

O symbióze Číny s Ruskem

 pokec24.cz/politika/o-symbioze-ciny-s-ruskem

Janinna

20. 1. 2023

Shed

V roce 2015 jsem měl to štěstí, že jsem si nenechal ujít zajímavý materiál od Sakera o vztazích mezi Ruskem a Čínou. Nyní, po 7 letech, můžeme vidět, jak dobrou analýzu tohoto tématu tito lidé provedli...

Předmluva Sakera:

Po několik století bylo nejdůležitějším geopolitickým úkolem Britského impéria udržovat, popř. přímo rozpoutat válku v kontinentální Evropě.

Britské impérium ve snaze za každou cenu zabránit jakékoli formě spolupráce mezi Ruskem a Německem provádělo tvrdou politiku, jejíž hlavní prioritou a následně výsledkem bylo nastolení jeho nadvlády nad moři a oceány. Anglo-sionistické impérium – přímý dědic Britského – jde stejným směrem jako jeho imperiální

předchůdce, stále se stejnou tvrdostí brání rozvoji spojeneckých vztahů jakéhokoli druhu mezi Ruskem a Evropskou unií...

AKTUÁLNÍ OTÁZKY PANA NEZNÁMÉHO SAKERovi

OTÁZKA 1. Jak si může být Čína jista rovnými vztahy tím, že vstoupí do strategického partnerství s Ruskem, zemí, která za carské nadvlády v souladu s Ajgunskou smlouvou zrádně vzala Číně více než jeden milion čtverečních kilometrů země? Rusko způsobilo největší územní škody říši Čching – dokonce větší než evropští imperialisté svými ponižujícími a nerovnými dohodami.

ODPOVĚĎ : ... Domněnky, že Rusko má nějaké územní ambice ve vztahu k Číně, nebo úmysly porušit dohody uzavřené s touto zemí o rozdělení území jsou prostě směšné. Naopak, pokud na to dojde, Rusové se obávají, že právě čínská strana může náhle požadovat, aby jí byla část sibiřských zemí navrácena...

Je však nutné pochopit, že imperialismus není nedílnou součástí ruské kultury a všechny dobovatelské a okupační akce spáchané Ruskem v jeho dlouhé historii jsou spíše výjimkou než pravidlem. Současné Rusko vidí Čínu jako spojence a spolehlivého partnera a Rusové chtějí být souzeni podle svých činů a ne prokleti za hříchy předků.

OTÁZKA 2. Jak může Čína věřit Rusku jako partnerovi, když Rusko dodává zbraně do Indie a Vietnamu – zemím, s nimiž je Čína ve stavu hraničních konfliktů?

ODPOVĚĎ: Domnívám se, že tyto dodávky mohou pro Čínu skutečně představovat určitý problém, ale pouze v případě, že Indie a Vietnam budou považovány za potenciální vojenské protivníky.

Upřímně řečeno se domnívám, že ruské dodávky zbraní do těchto zemí jsou čistě ekonomické povahy: zbraně a energetické zdroje jsou k dispozici na export. Rusko se navíc domnívá – a pravděpodobně právem – že Čína proti takovým obchodům nic nenamítá.

Řešení tohoto problému je zřejmé: BRICS. Jsem si jist, že jednou ze strategických priorit Ruska je v současnosti zlepšit vztahy mezi Indií a Čínou. V ideálním případě by se Rusko, Čína a Indie měly zaměřit na vývoj společných programů výroby a dodávek zbraní, podobně jako v případě projektu vytvoření stíhačky PAK FA. Pokud je mi známo, Čína nikdy nevznesla žádné námitky proti Rusku ohledně jeho dodávek zbraní do Indie a Vietnamu, prováděných čistě z politických a ekonomických důvodů.

Nicméně souhlasím, dokud budou existovat rozdíly mezi Čínou a Indií nebo Čínou a Vietnamem, zůstane tato otázka velmi citlivá. Nejadekvátnějším řešením tohoto problému není pozastavení dodávek zbraní do těchto zemí, ale spíše spolehlivé a oboustranně výhodné řešení územních sporů mezi všemi členskými zeměmi BRICS a následné přijetí uzavřených dohod Vietnamem...

OTÁZKA 3. Etnicky a kulturně mají Rusové mnohem blíže k Evropanům než k Asiatům. Jak si můžeme být jisti, že se Rusko neobrátilo zády k Číně a nepřerušilo s ní veškeré ekonomické vazby, jakmile se EU a USA smilují a zruší uvalené sankce – zvláště pokud se k moci dostane nový vůdce, který nahradí Putina? Kromě toho všichni ruští oligarchové uchovávají své úspory v londýnských bankách a jsou velmi nakloněni všemu západnímu, že? Kde je záruka, že Rusko, které dostane lákavou nabídku, se najednou nerozhodne spojit se se Spojenými státy a Japonskem a společně s nimi se nepostaví proti Číně?

ODPOVĚĎ: Názor, že Rusko je mnohem blíže Evropě než Asii, je klam založený na dvou faktorech: za prvé na vzhledu Rusů, z nichž většina má světlou pleť, a za druhé na ideologii, která převládala mezi představiteli ruské elity v 18.-20. století.

Je pravda, že většina obyvatel Ruska je navenek podobná Evropanům, ale kulturně se od nich nápadně liší. Nebudu teď zacházet do historie; Řeknu pouze, že po mnoho staletí Rusko bylo –

a stále je – pod neustálým útokem Západu a mezi Rusy a Evropany vždy docházelo k nedorozumění na duchovní úrovni.

Mnoho příslušníků ruské elity stále tíhne spíše k Západu, to je pravda. Obecně mohu všechny ruské vyšší kruhy osobně rozdělit na dva tábory – „integrované atlantisty“ a „euroasijské suverény“, říkejme jim tak...

... Ano, nepochybně, Čína by neměla věřit představitelům prvního tábora – těm integrovaným, kteří jsou docela schopni jí (jako ostatně každé jiné zemi) vrazit kudlu do zad, aby uklidnili a potěšili Spojené státy. Čína zároveň potřebuje pochopit, že spolupráce s druhou skupinou, která představuje euroasijskou suverenitu, plně odpovídá strategickým zájmům čínské strany.

OTÁZKA 4. Jak se může Čína cítit bezpečně a nakupovat velké objemy ropy a plynu z Ruska? Ostatně je známo, že Rusko využívá dodávky energetických zdrojů jako páku k ovlivnění svých obchodních partnerů, v případě jejich provinění jim jednoduše přeruší dodávky – jak se stalo např. v případě EU kvůli vypuknutí konfliktu na Ukrajině. Kde je záruka, že Rusko nebude jednat s Čínou stejným způsobem?

ODPOVĚĎ: Za prvé, tvrzení, že Rusko využívá dodávky energetických zdrojů jako páku k ovlivnění Evropy, není pravdivé. Rusko nejen splnilo všechny své závazky ohledně dodávek plynu evropským partnerům, ale dokonce nabídlo výstavbu plynovodů Severní a Jižní proud obcházející Ukrajinu, aby byla zajištěna další nepřerušovaná dodávka. Evropa naopak vystoupila na podporu Ukrajiny v její konfrontaci s Ruskem, přestože Ukrajina doslova kradla plyn dodávaný do Evropy, a byla to Evropa, která odmítla návrh na South Stream. Rusko by bylo rádo, kdyby obnovilo dodávky plynu do Evropy, ale ta se mnohem více stará o to, aby potěšila své severoamerické koloniální pány než o potřeby vlastního obyvatelstva, které potřebuje plyn.

Pokud jde přímo o vaši otázku, rád bych řekl následující.

Si Ťin-pching a Putin vejdou do světových dějin jako dva velcí muži, kteří našli způsoby, jak vyřešit tento a mnoho dalších problémů tohoto druhu. Nejenže vstupují do partnerství, ale podnikají bezprecedentní krok a spojují dvě země vztahem symbiózy – nejužším vztahem.

Ano, Čína se bude v energetických zdrojích zcela spoléhat na Rusko, ale Rusko se bude spoléhat na Čínu ve stejné míře – nejen v tomto ohledu, ale ve všech ostatních otázkách svého ekonomického rozvoje. Obě země se ve skutečnosti rozhodly stát se na sobě vzájemně závislé jak z energetického a ekonomického hlediska, tak z hlediska zbraní, a vypracovávají strategické programy odpovídající každému z těchto aspektů spolupráce.

Jakmile bude vytvoření této symbiózy definitivně dokončeno, žádné krátkodobé oportunistické úvahy už nebudou schopny negativně ovlivnit jejich prosperující existenci.

Nejdůležitějším strategickým úkolem pro Rusko tedy bude zachování a posílení suverenity a prosperity Číny, která se naopak bude ze všech sil snažit zachovat a posílit suverenitu a prosperitu Ruska.

Pokud vím, je to poprvé v historii, kdy se dvě supervelmoci – obě bývalá impéria – chystají vytvořit tento druh symbiotického vztahu při zachování své plné suverenity.

Putin a Si Ťi-pching skutečně podnikají **bezprecedentní** historický krok.

OTÁZKA 5. Vezmeme-li v úvahu okupaci a zabránění části území Ukrajiny, zejména Krymu, Ruskem, kde je důvěra, že Rusko nespáchá takové činy agrese proti Střední Asii, aby podkopalo ekonomický vliv Číny?

ODPOVĚĎ: Abych odpověděl na tuto otázku, rád bych odkázal na oficiální stanovisko Kremlu, které plně sdílím.

Rusko Krym nezabralo. Maximum, z čeho lze Rusko obvinít, je použití jeho ozbrojených sil, které byly na Krymu legálně, jak to vyplývalo z příslušných dohod, k ochraně místního obyvatelstva a poskytnutí možnosti konečně hlasovat pro svou budoucnost, což je mimochodem možnost, kterou uznává jak právo Ukrajiny, tak Charta OSN.

Když Rusko přijalo Krym do Ruské federace, už nepatřil Ukrajině. Nikdo nebude popírat, že drtivá většina obyvatel Krymského poloostrova byla pro znovusjednocení Krymu s Ruskem.

Naštěstí během těch událostí **nezemřel jediný člověk** – o jakém aktu agrese, o jaké okupaci můžeme mluvit? Krym je navíc ve všech ohledech unikátní případ. Neexistuje žádné jiné místo ve Střední Asii, ani nikde jinde na světě, se kterým by Rusko bylo tak svázáno, mělo tak blízký vztah, jak historicky, tak kulturně.

OTÁZKA 6. „Ochrana etnických Rusů a všech rusky mluvících lidí v zemích blízkého zahraničí“ – právě podobnými slovy ospravedlňoval Hitler nacistickou agresi v Evropě. Je Putin v tomto ohledu druhým Hitlerem?

ODPOVĚĎ: Hitler je jediný případ v historii. Neexistuje a nemůže existovat „druhý Hitler“ – to vše je čistá propaganda šířená anglosionisty.

Navíc Hitler jasně mluvil a psal, že usiluje o vytvoření nového evropského řádu a proměnění Evropy na prostor výhradně pro Němce.

Hitler byl vždy zaměřen na rozpoutání světové války, nespokojil se se začleněním pouze Sudet do nacistického Německa. Navíc byl pevně přesvědčen o nadřazenosti árijského národa nad všemi ostatními etnickými skupinami.

To vše činí srovnání Putina s Hitlerem jednoduše **absurdním**.

Může někdo obvinit Putina, že chce rozpoutat světovou válku? Řekl Putin někdy, že Rusko potřebuje více území nebo o rasové převaze Rusů? Proč pobaltské země vyjadřují obavy, že by Rusko mohlo napadnout jejich území, aby ochránilo etnické Rusy, kteří tam jsou, zatímco Kazachstán z toho nemá sebemenší obavy?

Možná je důvodem to, že Rusové v Pobaltí žijí v režimu naprosté diskriminace a apartheidu, zatímco v Kazachstánu jsou všechna občanská práva tam žijících Rusů přísně dodržována?

Pokud jde o Čínu, zde je na místě položit protiotázku – žijí někde na jejím území ruské menšiny v diskriminačním režimu? Nemyslím si. To je odpověď na vaši otázku.

OTÁZKA 7. Na rozdíl od Západu, který obohatil svět o osvícené liberální hodnoty, vědecké poznatky a ekonomický blahobyt, Rusko není nic jiného než expanzivní parazit, který nijak historicky nepřispěl k rozvoji lidské civilizace.

Proč by Čína uzavírala úzké partnerství s nerenomovanou zemí, která ohrožuje stabilitu mezinárodního společenství a nemá světu co nabídnout než – čerpací stanici?

ODPOVĚĎ: Příspěvek Ruska k rozvoji světové vědy, literatury a hudby je dobře znám a lze jej jen stěží podceňovat.

To se ovšem nedá říci o “osvícených liberálních hodnotách” – máte naprostou pravdu, přínos v této oblasti je minimální. Důvod je prostý – Rusko, pokud je považováno za oddělenou buňku civilizace, není ani liberální, ani osvícené (z pohledu Západu a významů, které do těchto pojmů vkládá). Rusko je hluboce konzervativní, tradicionalistická, náboženská země, nesoucí dědictví jak starověkých slovanských kmenů (etnická rozmanitost), Byzantské říše (náboženství), tak tatarsko-mongolské okupace (státní struktura).

Rusko je navíc absolutně kolektivistická země, jehož kultura jsou cizí takové koncepty, které jsou srdci Západu blízké, jako je sekulární humanismus, individualismus a kapitalismus.

Období „carského“ Ruska, zhruba od 18. do 20. století, je světem vnímáno jako „imperiální“, a to především díky prozápadně smýšlejícím nejvyšším kruhům, které v té době Rusku vládly a zcela potlačily jakýkoli projev vůle tradicionalistických mas, vzdálených elitním vrstvám společnosti hlubokou kulturní propastí.

Rusko bylo vždy mnohonárodnostní a multikonfesní zemí, ale nikdy ne imperialistickou, a proto nyní tak horlivě prosazuje nastolení a zachování multipolarity ve světě.

Ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov vždy zdůrazňuje dva hlavní koncepty, které jsou vlastní ruské kultuře a duchu.

První z nich je kolektivní bezpečnost: *“Pokud se vy necítíte bezpečně, pak se necítím bezpečně ani já“*.

Druhým je elementární interakce: *„Udělejme společně z našich nepřátel přátele a z našich přátel spojence“*.

Ani vzdáleně se to nepodobná imperialistické rétorice.

OTÁZKA 8. Nebylo by pro Čínu smysluplnější spojit síly se Spojenými státy, aby se pokusily Rusko ekonomicky uškrtnout a poté, po jeho naprostém zhroucení, společně se svým novým atlantickým partnerem odkoupit jeho odepsaná aktiva a zdroje?

ODPOVĚĎ: To je přesně to, čeho se Rusové nejvíce bojí.

Ale takové rozhodnutí Číny by bylo samo o sobě katastrofou i pro Čínu. O tom, že Spojené státy aspirují na světovládu, nemůže být nijakých pochyb. Na druhou stranu Rusko žádné aspirace tohoto druhu nemá; jeho jediným cílem je vytvořit multipolární společnost

prostřednictvím formování organizací, jako jsou ŠOS a BRICS. Takže to není o výběru Číny mezi Ruskem a Spojenými státy, ale o volbě mezi dvěma radikálně odlišnými světovými řády.

Na jedné straně je země, či spíše skupina zemí, která aktivně podporuje separatistické organizace v jejich snaze odtrhnout Tibet, Sin-ťiang a Tchaj-wan; spolupracuje s Japonskem a dodává mu zbraně; uvaluje trvalá embarga na čínské zboží s cílem zabránit dalšímu technologickému rozvoji země; při každé příležitosti používá politickou propagandu ke svržení současného vládnoucího režimu v Číně; podporuje jakoukoli zemi, která s ní prohlubuje územní spory; stejně tak brání jakémukoli z pokusů Číny o změnu stávajícího systému institucí globálního vládnutí, jak se to stalo například v případě Asijské banky pro investice do infrastruktury založené Čínou.

Na druhé straně je země, která nic z výše uvedeného nedělá – země, která taktně řeší případné spory s Čínou, aniž by měla sebemenší úmysly změnit nebo zničit její politickou strukturu, územní celistvost, kulturní hodnoty nebo bránit jejímu ekonomickému rozvoji, a naopak důsledně posiluje své vazby s ní.

Je na Číně, aby se rozhodla, kterou ze dvou cest se vydá.

Podle mě je volba jasná. Rusko vlastně stojí před podobnou volbou: přidat se na stranu, která aktivně podkopává jeho zahraničněpolitický vliv a vnitřní strukturu, nebo na opačnou stranu, která se takových akcí zdržuje.

Na základě toho všeho mám všechny důvody tvrdit, že strategické partnerství mezi Čínou a Ruskem je jediným správným směrem, kterým se obě země musí ubírat.

Ano, Čína se může spojením sil se Spojenými státy pokusit proměnit Rusko v polokoloniální stát – a po vítězství zůstat sama proti jásajícímu rasistovi v kůži s hvězdami a pruhy...

Má smysl, aby Čína pomáhala impériu založenému na čistém rasismu zničit svého spojence – zemi, pro kterou je rasismus absolutně cizí – Rusko, jehož velká většina obyvatel má smíšené etnické a kulturní kořeny?

Více než dvě stě let se vládnoucí kruhy Ruska snažily na stejné úrovni zařadit mezi elitu Západu a byly jimi vždy s despektem a přezíráním odmítány – i přes jejich fyzickou shodu. Západ vždy citoval slavnou hlášku markýze de Custine (Astolphe-Louis-Léonor, marquis de Custine, 1790 – 1857, Francie, pozn.red) – „*Poškrábej Rusa a najdeš tam Tatařa*“. V jistém smyslu je to naprostá pravda – kulturně a duchovně mají Rusové mnohem blíže k Tatarům/Mongolům než k Evropanům. Vzpomeňte si na hesla nacionalistů na Ukrajině – „*chráníme Evropu před invazí asijských ruských hord*“...

Západ nikdy nepovažoval Rusko za rovnocenné; stejně tak nikdy nepřijme Čínu jako respektovaného a plnohodnotného partnera. Proto by si tyto dvě země měly vážit svých spojeneckých vztahů, rozvíjet je a posilovat a společně budovat nový eurasijský řád založený na míru, suverenitě a svobodě (1).

P.S.

Shed: Ohledně toho, že „*Rusko není nic jiného než expanzivní parazit, který nijak historicky nepřispěl k rozvoji lidské civilizace*“, viz seznam Rusů s jejich světovými vynálezy a objevy uvedený v komentářích – <https://aftershock.news/?q=comment/13824205#comment-13824205>

(1)

http://www.mediafire.com/view/lbn38spsyvqwouq/Q%26A_with_a_Chinese_Friend.pdf

Pro Pokec24 přeložila Janinna

<https://bit.ly/3HaW1LA>

sdíletj na

